

Συνέντευξη του μητροπολίτη Τσερκάσι και Κάνεφ Θεοδοσίου στο εκκλησιαστικό πρακτορείο ειδήσεων Romfea

*Ο μητροπολίτης Τσερκάσι και Κάνεφ Θεοδοσίος (Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία) παραχώρησε αποκλειστική συνέντευξη στο εκκλησιαστικό πρακτορείο ειδήσεων **Romfea.gr**. Η συζήτηση πραγματοποιήθηκε λίγες ημέρες μετά τον ξυλοδαρμό, που υπέστη ο ιεράρχης από οπαδούς της «Ορθόδοξου Εκκλησίας της Ουκρανίας» κατά την αρπαγή του ιερού καθεδρικού ναού Αρχαγγέλου Μιχαήλ.*

Σεβασμιώτατε, δεν θα μπορούσα να ξεκινήσω χωρίς να Σας ρωτήσω για την κατάσταση της υγείας σας, μετά τον ξυλοδαρμό σας από οπαδούς της Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Ουκρανίας...

Αγαπητέ κ. Πολυγένη, ευχαριστώ για την ερώτησή Σας. Τώρα αισθάνομαι πολύ καλύτερα!

Τον πρώτο καιρό, μετά την εγκεφαλική διάσειση, τα οφθαλμικά και δερματικά εγκαύματα, χρειάστηκε κατόπιν απαίτησης των θέραποντων ιατρών να παραμείνω για κάποιο διάστημα κλινήςης.

Αλλά τώρα, δόξα τω Θεώ, έχω σχεδόν αποθεραπευθεί. Είμαι ευγνώμων στον Θεό που κατάφερε εκείνη την ημέρα να ξεμπερδέψω μόνον με εγκεφαλική διάσειση.

Άλλωστε, κατά τη γνώμη γνωστών μου εγκληματολόγων, οι οποίοι μελέτησαν το βίντεο της επίθεσης, σκοπός του χτυπήματος με ρόπαλο του μπείζμπολ, που μου κατάφερε κατακέφαλα οπαδός της «Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Ουκρανίας» ήταν φόνος εκ προμελέτης.

Ευτυχώς το ανθεκτικό Μητροπολιτικό καλυμμαύχι μου μαλάκωσε το πλήγμα σε βαθμό να πάθω μόνον εγκεφαλική διάσειση.

Πείτε μας, πως βιώσατε αυτά τα τραγικά γεγονότα στον Καθεδρικό Ναό των Αρχαγγέλων; Αλλά και πως φτάσαμε στο σημείο να βλέπουμε εν έτει 2024 ένας Μητροπολίτης να γίνεται θύμα ξυλοδαρμού;

Θα ήθελα να σας ενημερώσω κ. Πολυγένη, πως δεν έχουμε ξεπεράσει αυτά τα γεγονότα πλήρως.

Μέχρι σήμερα όλοι μας νομίζουμε ότι κάτι τέτοιο δεν θα μπορούσε να συμβεί στον σύγχρονο κόσμο, δηλαδή τον 21ο αιώνα.

Πολύ περισσότερο από ανθρώπους, οι οποίοι αυτοαποκαλούνται χριστιανοί. Εντούτοις, συνέβη!

Εδώ δεν γίνεται απλώς λόγος για μια ολοκληρωτική παραβίαση των συνταγματικώς κατοχυρωμένων δικαιωμάτων των πιστών μας, των Ουκρανών δηλαδή πολιτών. Και δεν πρόκειται απλώς για μια ωμή καταπάτηση του απαράγραπτου δικαιώματος της ατομικής ιδιοκτησίας.

Άλλωστε μέχρι σήμερα και ο Ιερός Καθεδρικός Ναός του Τσερκάσι (ο μεγαλύτερος Ορθόδοξος Ιερός Ναός της Ουκρανίας) και το συγκρότημα των κτηρίων της Ιεράς Μητροπόλεως με όλα τα περιεχόμενά τους είναι ιδιοκτησία της Επαρχίας μας ως νομικού προσώπου με σχετικά περιουσιακά έγγραφα.

Επίσης έχουμε κρατικό έγγραφο, που επιβεβαιώνει τον τίτλο κυριότητάς μας για το οικόπεδο, επί του οποίου έχει αναερθεί το εκκλησιαστικό μας συγκρότημα. Όμως δεν πρόκειται απλώς περί όλων αυτών!

Περισσότερο όλων μάς συγκλόνισε και μας τρόμαξε η κακία και το μίσος, η απανθρωπιά με την οποία οι εκπρόσωποι της «Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Ουκρανίας» ξυλοκοπούσαν όχι μόνον εμένα, αλλά και τους ιερείς, τους μοναχούς και τους λαϊκούς μας.

Με άγριες φωνές άνθρωποι από την «Αυτοκέφαλη Εκκλησία της Ουκρανίας» έσπαζαν τα χέρια, τα πόδια, τα πλευρά των πιστών, τους έριχναν στο έδαφος και τους χτυπούσαν με κομμάτια από σπασμένα στασίδια, ακόμη και με εκκλησιαστικά λάβαρα.

Έσπασαν δόντια ιερέων και πυροβόλησαν τους πιστούς με αεροβόλα όπλα απευθείας εντός του ναού του Θεού, ενώ τους έριξαν δακρυγόνα. Όλα αυτά συνοδεύονταν πάντα με βρισιές και βλασφημίες, ενώ τα πάντα καταγράφηκαν από τις κάμερες κλειστού κυκλώματος ασφαλείας.

Αυτά τα γεγονότα προκάλεσαν σοκ και τρόμο όχι μόνον στους κατοίκους της πόλεως του Τσερκάσι, αλλά και σε πλήθος ανθρώπων, τόσο στην Ουκρανία, όσο και παγκοσμίως.

Σε αυτή τη ληστρική επίθεση ενεπλάκησαν ως άμεσοι οργανωτές «κληρικοί» της «Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Ουκρανίας».

Ενώ ο προϊστάμενός τους στο Τσερκάσι, «Μητροπολίτης» της «Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Ουκρανίας» ονόματι Ιβάν Γιαρεμένκο, αμέσως μετά την βίαιη αρπαγή πόζαρε δημοσίως στο γραφείο μου καταληστεύοντας τη βιβλιοθήκη μου.

Το διέπραξε αυτό ανενδοίαστα και στη συνέχεια ανήρτησε το βίντεο που έκανε τον γύρο του Διαδικτύου.

Ο Γιαρεμένκο σήμερα «λειτουργεί» στον αρπαχθέντα Καθεδρικό Ναό, χρησιμοποιώντας τα άμφια μου, τις προσωπικές μου ποιμαντορικές ράβδους, τα δικηροτρύκηρα και τα εκκλησιαστικά μας είδη.

Γενικότερα, η «Αυτοκέφαλη Εκκλησία της Ουκρανίας» για άλλη μια φορά προέβαλε σε όλο τον κόσμο το γνήσιο πρόσωπό της. Εδώ δεν υπάρχει ούτε υπόνοια χριστιανισμού, ούτε και ορθοδοξίας!

Με αφορμή τα γεγονότα που μας είπατε μόλις, πείτε μας ποια είναι η εκκλησιαστική κατάσταση σήμερα στην Ουκρανία;

Η κατάσταση είναι πολύ επαχθής! Οι κρατικές Αρχές κ. Πολυγένη μέσω των μυστικών υπηρεσιών τους, καθώς και μέσω της πλήρως ελεγχόμενης από το πολιτικό καθεστώς «Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Ουκρανίας» εξαπέλυσαν διώξεις γενικευμένης κλίμακας κατά της Ουκρανικής Ορθόδοξου Εκκλησίας.

Μοιάζουν με τις διώξεις, που ζήσαμε τη σοβιετική περίοδο της ιστορίας μας.

Ξυλοκοποούνται και συλλαμβάνονται κληρικοί, κατάσχονται υπέρ της «Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Ουκρανίας» Ιεροί Ναοί, όπου στη συνέχεια σταματούν να εκκλησιάζονται εκεί οι πιστοί.

Επίσης, οι ίδιοι οι πιστοί διώκονται συχνά από την εργασία τους, ενώ τα παιδιά τους εξευτελίζονται στα σχολεία τους.

Ορισμένοι από τους Ιερούς Ναούς της Εκκλησίας μας κατεδαφίζονται (στο Κίεβο και το Λβοφ), ενώ άλλοι κινδυνεύουν με πλήρη κατάργηση.

Όλα αυτά διαπράττονται με την έγκριση και την απευθείας εμπλοκή της «Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Ουκρανίας», η οποία είναι πιστός υπηρέτης των σημερινών Αρχών και ο επωφελούμενος των διώξεων κατά της Εκκλησίας μας.

Η κατάσταση επαναλαμβάνετε σχεδόν στο 100% τα γεγονότα πριν από εκατό χρόνια, όταν η «Κόκκινη Εκκλησία» των νεωτεριστών με εντολή των Μπολσεβίκων βοήθησε τα Σοβιέτ να καταστρέψουν τη γνήσια Εκκλησία.

Δυστυχώς κ. Πολυγένη υπό αυτές τις συνθήκες ζούμε σήμερα στην Ουκρανία.

Μάλιστα δεν είναι ίδια η κατάσταση σε όλες τις περιοχές της χώρας: κάπου είναι καλύτερη, κάπου είναι χειρότερη.

Σε τελική ανάλυση, υπήρξε κάποιο όφελος από τη χορήγηση του Αυτοκεφάλου;

Για όφελος δεν μπορούμε να μιλήσουμε, παρά μόνο για τεράστια ζημιά μπορούμε να μιλάμε.

Ο Τόμος της λεγόμενης Αυτοκεφαλίας του 2019 έφερε στην εκκλησιαστική ζωή της Ουκρανίας μια θάλασσα δακρύων, πόνου και ταλαιπωρίας για τους πιστούς.

Με μια μονοκονδυλιά εντός του περιβόλου της οικουμενικής Ορθοδοξίας αφέθηκε να εισέλθει ένα πραγματικό τέρας, η λεγόμενη «Αυτοκέφαλη Εκκλησία της Ουκρανίας», η οποία ελάχιστα κοινά έχει με τον χριστιανισμό, όπως του εξωτερικού περιβλήματος και των εξωτερικών τύπων.

Ίσως να ακουστεί σκληρό, αλλά μετά τα γεγονότα στο Τσερκάσι φρονώ ότι δικαιούμαι από ηθικής άποψης να λέω τα πράγματα με το όνομά τους.

Αυτό το τέρας προσπαθεί τώρα να εξολοθρεύσει την Ορθόδοξη Εκκλησία στη χώρα μας.

Είναι μοχθηρό και ανελέητο, χρησιμοποιεί όλα τα εργαλεία του κρατικού μηχανισμού, χωρίς να διστάζει για το παραμικρό.

Όμως κ. Πολυγένη το πιο τρομερό είναι ότι παρ' όλα αυτά καλύπτεται με εκκλησιαστικά ενδύματα και με τον Τόμο Αυτοκεφαλίας του 2019 και αυτό είναι τρομερό!

Αυτή η φρίκη δεν πρέπει να περνάει απαρατήρητη, γιατί πρόκειται για μια πνευματική λοίμωξη!

Αυτή, αφού ολοκληρώσει το έργο της στην Ουκρανία, θα αρχίσει να διαβρώνει σύμπασα την ορθόδοξή μας οικογένεια, δηλαδή το σύστημα της Οικουμενικής Ορθοδοξίας. Και αυτό έχει ήδη αρχίσει!

Είναι αδύνατο να το επιτρέψουμε αυτό, άλλωστε όλοι εμείς, οι ορθόδοξοι Ιεράρχες, επωμιζόμαστε την ευθύνη έναντι του Θεού για την ιστορική πορεία της Αγίας Ορθοδόξου Εκκλησίας!

Με αφορμή αυτά που μας είπατε, τι μήνυμα θα στέλνατε στους Προκαθημένους και στους Αρχιερείς των Ορθοδόξων Εκκλησιών, οι οποίοι δεν βιώνουν αυτά που ζείτε εσείς στην Ουκρανία;

Γνωρίζοντας ότι εκατοντάδες χιλιάδες ορθόδοξοι χριστιανοί απ' όλο τον κόσμο, συμπεριλαμβανομένων των Προκαθημένων των κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών, Ιεραρχών, Κληρικών, Μοναζόντων και λαϊκών διαβάζουν το Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων Romfea.gr, με πόνο θα εκφέρω την ταπεινή μου γνώμη για την κατάσταση, που έχει διαμορφωθεί σήμερα στην Ουκρανία και στην Οικουμενική Ορθοδοξία, καθώς και για τους δυνατούς τρόπους διευθετήσεώς της.

Απευθυνόμενος στον Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο θα ήθελα να του ζητήσω να δεχθεί τα λεγόμενά μου χωρίς πικρία και στενοχώρια.

Σε καμία περίπτωση δεν θέλω να επιδείξω καμία έλλειψη σεβασμού έναντι του υψηλού βαθμού και του κύρους Σας εντός του ορθοδόξου κόσμου. Όμως σας παρακαλώ, να δεχθείτε τα λεγόμενά μου, όπως ο άνθρωπος του Θεού Βαλαάμ δέχθηκε τα λεχθέντα διά στόματος του ασύνετου όνου.

Παναγιώτατε, με μεγάλη λύπη σας λέω ότι έχετε διαπράξει ένα μεγάλο σφάλμα στην Ουκρανία!

Σφάλατε ως προς τις αποφάσεις Σας, όπως μπορεί να σφάλλει οιοσδήποτε άνθρωπος, ακόμη και προικισμένος από τον Θεό με υψηλό βαθμό και πλούσια εμπειρία.

Τους καρπούς αυτών των σφαλμάτων θερίζουν πλέον σήμερα όχι μόνον οι θρησκευόμενοι της Ουκρανίας, αλλά και ολόκληρος ο ορθόδοξος κόσμος ο οποίος ευρίσκεται στα πρόθυρα σχίσματος όμοιου με το σχίσμα του 1054.

Σε καμία περίπτωση δεν θα έπρεπε να αφεθούν οι Ουκρανοί σχισματικοί, εντός του περιβόλου της Ορθοδόξου Εκκλησίας άνευ μετανοίας και χωρίς να επακολουθήσουν έγκυρες χειροτονίες.

Είναι απολύτως σίγουρο ότι σημαντική μερίδα των ορθοδόξων ιεραρχών όλου του κόσμου ουδέποτε, ούτε σήμερα, αλλά ούτε και στο μέλλον, δεν θα δεχθούν αυτούς τους ανθρώπους και τους οπαδούς και διαδόχους τους ως έγκυρους Επισκόπους.

Εάν φρονεί κανείς διαφορετικά σημαίνει ότι πλανάται οικτρά! Επίσης, ολέθριο σφάλμα ήταν η απόπειρα της απόσχισης από ιεροκανονικής απόψεως του πνευματικού σώματος της Εκκλησίας, που ανάγεται με τις καταβολές της στο Βάπτισμα του Αγίου Πρίγκιπα Βλαδιμήρου, δηλαδή της Ρωσικής Ορθοδόξου Εκκλησίας, αίροντας τυπικά την ισχύ ενός εγγράφου με ιστορία 300 ετών.

Το χαρτί είναι νεκρό, άψυχο, ενώ το σώμα της Εκκλησίας είναι ζωντανό και αιμορραγεί όταν προσπαθούν να το σκίσουν.

Τώρα πλέον χρειάζεται όλοι εμείς να επιλύσουμε με κάποιο τρόπο όλα αυτά τα άκρως επώδυνα προβλήματα, και οφείλουμε να τα επιλύσουμε, και όχι να αφήσουμε αυτό το επαχθές πρόβλημα στους απογόνους μας.

Άλλωστε, όσο περισσότερο παγιωθεί αυτό το επώδυνο καθεστώς, τόσο πιο δυσεπίλυτος θα καταστεί ο γόρδιος δεσμός εντός της Ορθοδοξίας.

Το επίκεντρο της πανορθόξου εκκλησιαστικής σύγκρουσης τώρα ευρίσκεται στην Ουκρανία.

Σήμερα εδώ διεξάγονται εχθροπραξίες και έχουν εξαπολυθεί αιματηρές διώξεις κατά της Εκκλησίας.

Επομένως, τούτο το πρόβλημα ουδόλως δεν μπορεί να επιλυθεί με κατάλληλο τρόπο, έως ότου ολοκληρωθούν αυτά τα τραγικά γεγονότα.

Μόνον μετά τη λήξη του πολέμου στην Ουκρανία, μετά την απελευθέρωση της ημετέρας Εκκλησίας από τον ζυγό της κρατικής καταστολής, η ιεραρχία, ο ευαγής κλήρος και οι μονάζοντες της Ουκρανίας θα μπορέσουν ελευθέρως να εκφέρουν τη γνώμη τους και να τοποθετηθούν σχετικά με τα ιεροκανονικά ζητήματα της υπάρξεως της Εκκλησίας στην Ουκρανία.

Σήμερα λόγω του διαφορετικού φρονήματος και μόνο, λόγω της απλής αναφοράς στην πνευματική και ιστορική συγγένεια των Ουκρανών με τη Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία δύναται κανείς να στερηθεί όχι μόνον την εκκλησιαστική περιουσία, αλλά και την ελευθερία, την υγεία και ενίοτε την ίδια του τη ζωή.

Υπό αυτές τις συνθήκες καταστολής η επίλυση του εκκλησιαστικού διλήμματος της Ουκρανίας θα ισοδυναμούσε με λαφυραγώγηση την ώρα του πολέμου. Κάτι, που ακριβώς και συμβαίνει τώρα!

Δεν αποκλείω ότι για την επίλυση ενός τέτοιου περίπλοκου και επώδυνου προβλήματος, όπως αυτού της «Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Ουκρανίας», θα χρειασθεί η αδελφική γνώμη των άλλων κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών, είτε υπό τη μορφή συναιρέσεως σε Διάσκεψη όλων των κοινώς αναγνωρισμένων κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών, είτε ακόμη και μιας Πανορθόξου Συνόδου, της οποίας ο κανονισμός θα πρέπει οπωσδήποτε να συνάδει με τον κανονισμό των Αγίων Συνόδων της αρχαιότητας.

Είναι εξαρχής σημαντικό ώστε να αποκλεισθεί από μια τέτοια Διάσκεψη ή Σύνοδο η παρουσία

εκκλησιαστικών ομάδων, των οποίων η αποστολική διαδοχή δεν αναγνωρίστηκε έστω και από μια εκ των κοινώς αναγνωρισμένων κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών.

Τέτοιες αποφάσεις θα πρέπει να λαμβάνονται αποκλειστικά εντός του πλαισίου των ιερών κανόνων της Αγίας Ορθοδόξου Εκκλησίας και με σεβασμό έναντι των ιστορικώς διαμορφωθέντων εδαφών των κατά τόπους Εκκλησιών.

Σήμερα, με τις ήδη υφιστάμενες δυσμενείς συνθήκες το πλέον ανώδυνο και αποδεκτό σενάριο τερματισμού της κανονικής διαφοράς μεταξύ των Εκκλησιών θα μπορούσε να είναι η προσωρινή αναστολή από την Υμετέρα Παναγιότητα της ισχύος τού υπ' Υμών εκδοθέντος Τόμου στην Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας, καθώς και το καθολικό δικαιοστάσιο ως προς το συλλεϊτουργο και την κοινή μετάληψη του ορθοδόξου ευαγούς κλήρου με αυτή τη θρησκευτική δομή.

Τούτο θα μπορούσε όχι μόνον να εκτονώσει την ένταση μεταξύ των κατά τόπους Εκκλησιών, αλλά και θα βοηθούσε όλους εμάς να επανέλθουμε στην ευχαριστιακή κοινωνία μεταξύ μας, η οποία αποτελεί εγγύηση ειρήνης και ομοφροσύνης.

Κατ' αυτόν τον τρόπο θα αποτρεπόταν η περαιτέρω κλιμάκωση της διαίρεσης της οικουμενικής Ορθοδοξίας και έστω και λίγο θα ανακόπτονταν οι διώξεις κατά των χριστιανών στη σύγχρονη Ουκρανία.

Τούτο, Παναγιώτατε, ευρίσκεται εντός της εξουσίας και των αρμοδιοτήτων Σας.

Παραλλήλως, το ίδιο το πρόβλημα της «Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Ουκρανίας» και όσων συνεπάγονται τούτου, θα μπορούσε να επιλυθεί μετά τη λήξη του πολέμου στην Ουκρανία βάσει των ιερών κανόνων της Αγίας Ορθοδόξου Εκκλησίας, όπως προαναφέρθηκε.

Επίσης, εντός του πλαισίου αυτής της συνέντευξης, απευθυνόμενος στους ορθοδόξους Ιεράρχες από διάφορες χώρες, πρωτίστως θέλω να σας ευχαριστήσω για τις προσευχές και την υποστήριξη που εκφράσατε στο ημέτερο ποίμνιο του Τσερκάσι και σε εμένα προσωπικά μετά τα τραγικά συμβάντα στις 17 Οκτωβρίου.

Υπήρξαν πάρα πολλά τέτοια λόγια υποστήριξης και παρηγοριάς από όλα τα μέρη του ορθοδόξου κόσμου.

Κάθε είδους υποστήριξη, είτε ήταν δημόσια, είτε σε προσωπική αλληλογραφία και σε τηλεφωνικές συνομιλίες ήταν άκρως πολύτιμη για εμάς!

Ακριβώς μέσω της υποστήριξής σας ο Κύριος μού επέτρεψε με απτό τρόπο να αισθανθώ τη συνοδικότητα και την καθολικότητα της Αγίας Ορθοδόξου Εκκλησίας μας σε όλο τον κόσμο!

Με τη σειρά μου να σας παρακαλέσω, άγιοι ιεράρχες του Χριστού, εκ μέρους του σύμπαντος του δεινοπαθούντος ορθοδόξου λαού της Ουκρανίας: μη λησμονάτε στις προσευχές σας την Εκκλησία μας!

Δεν χάνουμε εδώ την ελπίδα μας ότι με τη μεσιτεία της Υπεραγίας Θεοτόκου οι πιστοί μας θα μπορέσουν να αντεπεξέλθουν επαξίως σε αυτή την όχι απλή δοκιμασία στη ζωή τους.

Κλείνοντας Σεβασμιώτατε, θα ήθελα να σας ρωτήσω σε ποιο στάδιο βρίσκεται η ποινική δίωξη εις βάρος Σας;

Επί του παρόντος εις βάρος μου έχουν ασκηθεί πέντε ποινικές διώξεις, διεξάγονται τέσσερις δίκες σε διάφορα δικαστήρια των πόλεων Τσερκάσι και Κιέβου.

Όλες αυτές οι διώξεις αγαπητέ κ. Πολυγένη, κινήθηκαν σε βάρος μου λόγω της φραστικής υπεράσπισης της Ουκρανικής Ορθόδοξου Εκκλησίας, μεταξύ άλλων και σε επίσημες συνεντεύξεις στα εθνικά τηλεοπτικά δίκτυα της Ουκρανίας την τελευταία δεκαετία.

Ως «θύματα» σε αυτά τα δικαστήρια εμφανίζονται σχεδόν άπαντες: κληρικοί της «Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Ουκρανίας», οι οποίοι υποβάλλουν καταγγελίες εις βάρος μου στη Μυστική Υπηρεσία Ασφαλείας της Ουκρανίας (SBU).

Μετά τις αρπαγές των ναών στην επαρχία μου αυτοί οι καταγγέλλοντες κληρικοί της «Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Ουκρανίας» καθίστανται νέοι «ιδιοκτήτες» των αρπαχθέντων ναών.

Ένας τέτοιος «μηχανισμός» λειτουργεί με τη συνδρομή των μυστικών υπηρεσιών.

Επί δύο χρόνια τελώ υπό καθεστώς κατ' οίκον περιορισμού, το μεγαλύτερο διάστημα ήμουν επί 24ώρου βάσεως, τώρα μόνο κατά τη διάρκεια της νύχτας.

Τρεις φορές η SBU προσπάθησε να με συλλάβει και να με προφυλακίσει υπό καθεστώς ανακριτικής απομόνωσης, αλλά ευτυχώς τα δικαστήρια δεν τους το επέτρεψαν και με άφησαν σε κατ' οίκον περιορισμό.

Προς το παρόν δεν φαίνεται κάποιο τέλος στις δικαστικές έρευνες.

Όμως, πιστεύω ότι ο

Κύριος τα επιτρέπει όλα αυτά προς όφελος της ψυχής μου. Δόξα τω Θεώ πάντων ένεκεν!

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/92577/>